

Jakso 8: Jakso 8: Espoolainen ratsastuskypärä Harri on sielultaan espanjalainen

Olli: Tämä on Vain ulkoiseen käyttöön. Tukesin podcast, jossa esineet kertovat, mitä todella tapahtuu kaappien hyllyillä ja varastojen perukoilla. Tässä podcastissa vastataan kysymyksiin, joita et ole koskaan edes ymmärtänyt kysyä näiltä arkisilta esineiltä. Minä olen toimittaja Olli Sulopuisto. Tässä jaksossa jututamme ratsastuskypärää.

[vauhdikasta tunnusmusiikkia]

Olli: Jetsulleen eikä melkein, mutta venaas, tarvikevarastotyyppinen, toi voisi ehkä olla se. Mä luulen, että okei joo, tossa on piiskaa ja jotain saapasta. Eli varmaankin ne kypärätkin on sitten täällä.

Harri: ¿Qué pasa, Olli Sulopuisto?

Olli: No, hola vaan kypärä. Hei, mikä sun nimi oli?

Harri: Javier. Hoolla.

Olli: Nimi, se on niin kuin Xavier, mutta espanjalaisittain?

Harri: No, mä oon Harri ihan oikeesti. Mutta tämä mun malli on niebla de la mañana. Niin mä kato ajattelen, että toi Javier toimisi paremmin.

Olli: Sehän, joo.

Harri: Ja sitten toi mun omistajan hevonen, Repolaisen Magic Dream, eli Harras-Repe, se on andalusianhevonen.

Olli: Okei. [hevosen hirnumista]

Harri: Tämä Espanja-teema tarttui kuin livin' da vida loca.

Olli: Ta-, niin, kyl. Repe-hevosesta, minkälainen hevonen tämä Repe on?

Harri: No hän on täysvalkoseksi vaalentunut kimo. Ja hitusen semmoinen temperamenttinen kaveri. Blanco agresivo. Kova kilpailuvietti. Erittäin rohkea esteillä. Ja se on suoraan Espanjan armeijan siittolaista.

Olli: No, siittolahommathan ne aina kiinnostaa. Mutta millainen sun suhde tähän Repeen on?

Harri: Una relación muy profunda. Sillä Repe opettaa mulle espanjaa. ¿Cómo estás, Olli Sulopuisto?

Olli: Sori, mä en siis puhu espanjaa. Mutta tota, niin siis mähän tuln tänne talleille ihan siis hyvästä syystä. Ja se on se, että mun on tarkoitus selvittää, että miten ratsastuskypärää pitää kohdella.

Harri: Si señor.

Olli: Joo. Sä näytät aika uudelta.

Harri: Niin mä oonkin. Kato, mut on ostettu pari kuukautta sitten. Ja asiantuntevasta alan liikkeestä. Kato, edellinen tippui lattialle, ja siihen tuli hiushalkeama kuoreen.

Olli: Niin, että se ei kuitenkaan hajonnut sillein-

Harri: Hiushalkeama. Es problemático. Mun omistaja oli näreissään, kun edellinen kypärä meni rikki. Vielä kaupassakin oli tuohtunut, kun tavattiin ekan kerran. Se kyl vaivaa, se oli aivan uusi kypärä. Ja sitä ennen hän oli tippunut hevosen selästä, ja silloinkin joutunut uusimaan kypärän.

Olli: Ajjai joo, aika tiuhaan joutuu käymään kaupassa siinä sitten. Mutta mikä tämä rytmi on, että miten usein pitää ostaa?

Harri: No aina, kun kypärä ottaa iskun, se pitäisi vaihtaa. Muuten se ei suojaa. Ja..

Olli: Ja?

Harri: Kypärä pitää uusia, kun se menee vanhaksi. Boom!

Olli: Miten ne kypärät nyt sitten vanhaksi menee jotenkin, että?

Harri: Siis juu juu, menee menee. Tuommoiset viitisen vuotta on aika yleinen käyttöikä. Se riippuu kypärän valmistajasta. Harvapa kypärä näissä ratsastusgameissa selviää aivan sinne viidenvuoden ikään.

Olli: No niin, käy järkeen.

Harri: Muistuttaisin vielä, että viidessä vuodessa kypärän turvallisuus alkaa vanheta. Tyyli voi vanhentua jo ennen.

Olli: Okei.

Harri: Muista suojella sekä päätäsi että mainettasi.

Olli: Niin, joo. No mites, mutta siis tunnet sä yhtään yli viis..

Harri: Minäpä tunnen.

Olli: ..vuotiasta?

Harri: Kato, Ylisen Esko eli tuolla tallin ylisillä oleva Escobar-merkkinen kypärä, se on 30 vuotta vanha ja ruma kun mikä.

Olli: Tietysti sitä voisi ajatella, että rumuus on katsojan silmässä.

Harri: Eikä voi.

Olli: Ei.

Harri: Se on semmoinen halkeillut ja semmoinen vaan. Kastunut ja kuivunut. Ja huonosti säilytetty. Se on rikki kun mikä.

Olli: Joo, no mutta okei, hän on ylisillä. Mutta mites sua sitten säilytetään?

Harri: No kato, mua säilytetään just oikein. Nosta katseesi ja näe seinään ruuvattu kypäräteline.

Olli: Okei, hieno.

Harri: Muy bien.

Olli: On.

Harri: Tyylikkäästi ja turvallisesti suorassa. Ja huomaatko, kaunis veluuripussukka, johon minut voi sujauttaa raskaan kouluratsastuspäivän jälkeen. Eli kaksi elementtiä: paikka, josta en tipu ja jossa en kolhiinnu. Ja jossa olin suojassa valolta ja kosteudelta. Eli kahden h:n sääntö, älä haalistu äläkä homehdu. Kaappi olisi kiva, mutta tämä kypärätelinekin on uber.

Olli: Mutta entäs sitten, jos on vaikka hetkellisesti vähän rahat vähissä, tiukassa, ja sitten ajattelee, että säästäisi sillein, että ostaa käytetyn kypärän, niin?

Harri: Käytetty kypärä. En olisi halunnut kuulla, mutta olenhan mä kuullut. Kato, käytettynä kypärää ei kannattaisi ostaa kato ollenkaan. Ethän sä voi käytännössä siitä kypärästä tietää, onko sitä käyttänyt joku köyhä. Eikö kaiken pidä olla uutta, ei täällä Espoossa ole kuin uusia asioita.

Olli: Niin no mutta, no siis toisaalta, kyllähän ratsastustavaroita, tarvikkeita voi sillein kierrättää. Ja sehän nyt on yleensä ihan fiksuakin. Mutta siis no, hyvä tietää, että kypärä pitää olla uusi.

Harri: Pitää olla. Kato, mä luulen, että suurin ongelma on se, että pikkusiskot ja pikkuveljet käyttää isosiskojen ja -veljien eltaantuneita kypäriä. Ja ne on saattanut kokea kovia. Tai vähintäänkin ne on yli viisi vuotta vanhoja, mikä on kyllä vaikea skenaario, huh.

Olli: Sulla on tässä, kun tämä on tälle aika iso mesta, niin tässä on siis tämmöinen kypäräkeskittymä suorastaan. Tosi paljon kamaa ympärillä. Mutta siis, onko ne kaikki hyvälaatuisia, että oot sä nähnyt siis niitä huonoja?

Harri: Mikä tahansa kypärä on huono, jos se heiluu. Ei saisi heilua. Pitää sopia napakasti. Kato, joskus näkee, että tyypit tunkee sinne alla pipon talvella. Ei, ei mitään pipoa. Ei pipoa. Kypärähupun voi laittaa.

Olli: Okei.

Harri: Laadukkaan kypärähupun voi laittaa.

Olli: Niin, just.

Harri: Ja sitten oikeastaan huono kypärä ei ole ehjä. No siinä se. Kolmas pointti on se, että sen pitää näyttää ihan herkulta.

Olli: Niin, että tyyli ennen kai-

Harri: Tyyli ennen kaikkea. No mieti nyt niitä kouluratsastuskisoja. Siellä kilpaillaan kellon mainosten edessä.

Olli: Se on totta.

Harri: Pitää näyttää ajattoman hyvältä. Et sä voi näyttää miltään, yh, tallirengiltä. Kato, kaupassa kypärää ostaessa pitää kurkata, että sieltä löytyy CE-merkintä.

Olli: Jes.

Harri: Ja VG1-merkintä.

Olli: Okei, joo.

Harri: Mutta siis näissä uusissa kypärissä, niin kuin minussakin, on tällöinen samettipäällyste. Ja MIPS-vaimennusmekanismi.

Olli: MIPS.

Harri: MIPS. Minä innostun paljon sijoittamisesta. MIPS. Kato, olet sä nähnyt semmoisia ratsastuskypäriä, joihin on laitettu kristalleja, upotettu sillain niitä kristalleja?

Olli: Kristallikypärä, ei kyl-

Harri: Joo, joo, semmoisia on olemassa.

Olli: Okei.

Harri: Ne ei ole mitään sametilla päällystettyjä muovikuoria.

Olli: Aa, niin. Mä olen nähnyt siis, tässähän tämänkin jo keskustelun aikana täällä on pyörinyt tosi paljon lapsia täällä tallilla. Ja siis niillä on koko ajan kypärät päässä. Mikä homma siinä on, että onko siinä joku sääntö?

Harri: Sääntö, on. Eli kato, kypärä pannaan päähän jo siinä vaiheessa, kun lähestytään hevosta. Sieltähän voi tulla kavio otsaa kohti nopeaan.

Olli: Naps.

Harri: Olet sä hei nähnyt miten isoja hevoset on?

Olli: Tosi.

Harri: Siksi mä ihmettelenkin, miten lapset on innoissaan hevosista. Se kokoerohan on moninkertainen. Melkein yhtä iso kuin minun ja normikypärän laatuero [naurahtaa].

Olli: Niin se. No, kun sä olet tällein aika uusi, nuori. Mutta kun täällä on tosiaan hirmupaljon vilinää, melskettä, eläimiä, muita, niin sä olet varmaan nähnyt kaikennäköistä.

Harri: Kaikennäköistä.

Olli: Ehkä sitten vähän pahojakin juttuja, onnettomuuksia. Että onko sulla mitään sitten, en mä tiedä, pelkäätkö sä mitään?

Harri: No mä pelkään vaan yhtä asiaa.

Olli: M-hm?

Harri: No, kato se on se, että mun omistaja vaihtaa ton hevosen laamaan, llamas. Ei laamaa kiitos. Llamas, laama, laama.

Olli: Laama.

Harri: Laama.

Olli: Ratsastuslaama.

Harri: Vaihtaisi sen, se olisi mun painajainen.

Olli: Koululaama.

Harri: Ei kiitos.

Olli: Ei, laama. No niin, mutta kiitoksia sitten vaan Harri Javier tästä haastattelusta.

Harri: De nada. Gracias, muy bien.

[hevosen hirnuntaa, vauhdista tunnusmusiikkia]

Olli: Kiitos, että kuuntelit Vain ulkoiseen käyttöön -podcastin. Tämä, ja kaikki aiemmatkin jaksot, kestävät uudelleenkuuntelua, joten suosittelen etsimään ne sieltä, mistä ikinä podcasteja kuunteletkin. Tämän podcastin on Tukesille tuottanut Jaksomedia.

[vauhdikasta tunnusmusiikkia]